

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 12, sierpień 2016 00:00

Rafał Rudka

Odsłony: 1380

Zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, jeżeli bezpośrednio zawarta umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego dotyczy małego lub średniego przedsiębiorcy eksploatującego nie więcej niż 23 środki transportu, progi, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, mogą zostać podwyższone do średniej wartości rocznej przedmiotu umowy nie wyższej niż 2 000 000 euro lub świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w wymiarze mniejszym niż 600 000 kilometrów rocznie.

Dla określenia sytuacji, w których organizator ma możliwość skorzystania z podwyższonych kryteriów liczby kilometrów lub wartości usług uprawniających do skorzystania z możliwości bezpośredniego powierzenia wykonywania usług, ustawodawca posłużył się pojęciem małego lub średniego przedsiębiorcy eksploatującego nie więcej niż 23 środki transportu. O ile przy tym w ustawodawstwie odnajdziemy definicję pojęć małego i średniego przedsiębiorcy, o tyle kryterium eksploatacji nie więcej niż 23 środków transportu może nastroczać trudności interpretacyjnych.

Może bowiem pojawić się pytanie, czy wymóg ten oznacza, że przedsiębiorca, któremu organizator zamierza bezpośrednio powierzyć wykonywanie usług nie może posiadać więcej niż 23 pojazdy czy też np. usługi użyteczności publicznej nie mogą być wykonywane większą ich liczbą, a sam przedsiębiorca, może oprócz usług użyteczności publicznej świadczyć usługi komercyjne przy użyciu taboru niezaangażowanego w realizację tego typu usług.

W tym zakresie należy jednak opowiedzieć się za wąskim rozumieniem pojęcia eksploatacji 23 środków transportu, bowiem art. 22 ust. 2 stanowi wyjątek od zasad bezpośredniego powierzenia wykonywania usług określonych w art. 22 ust. 1 pkt 1-4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Oznacza to, że wymóg ten odnosić się będzie do wszelkich pojazdów posiadanych przez danego przedsiębiorcę pod jakimkolwiek tytułem prawnym, przy czym bez znaczenia będzie to, czy są one faktycznie eksploatowane czy też tylko przedsiębiorca ten ma możliwość ich eksploatacji.

Przedsiębiorca, który jest np. właścicielem, najemcą, dzierżawcą czy leasingobiorcą pojazdów w łącznej liczbie przekraczającej 23 nie będzie zatem mógł być legalnie wybrany jako operator publicznego transportu zbiorowego w trybie bezpośredniego zawarcia umowy z powołaniem na art. 22 ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym nawet w sytuacji, w której deklarowałby on, że wszelkie usługi jakie będzie świadczył będą wykonywane z użyciem nie więcej niż 23 środków transportu.

Źródło: Publiczny transport zbiorowy w pytaniach i odpowiedziach, M. Król, ZPP, Warszawa 2015